

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010214
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714010214.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. februára 2015 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica a obžalovaného

A. B.nar. XX.XX.XXXX v Z. I., trvale bytom Z. I., X. XXXX/XX, prechodne bytom X. J., K. XX, okr. Y.,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 2T/127/2014-487 zo dňa 02.10.2014 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1, písm. d) ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o oslobodení obžalovaného A. B. spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalobou kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e - t a , pretože nie je dôvodné. Výroky o vine a o náhrade škody u obžalovaného A. B. zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k 2T/127/2014-487 zo dňa 02.10.2014 bol obžalovaný A. B. spolu s obžalovaným A. P., u ktorého už rozsudok nadobudol právoplatnosť, uznaný vinným v bode 1) z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. d) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pretože po predchádzajúcej vzájomnej dohode, dňa 22.1.2014, v čase okolo 12.30 hod., zaklopali na vchodové dvere bytu č. XX na X. poschodí, na sídlisku X. XXXX/XXX v Z. I., užívateľa Z. G., trvale bytom A. - X. XXX, okres I. a po tom ako im tento otvoril, fyzicky ho napadli tak, že najskôr obžalovaný 1/ A. B., bez slov, vo dverách udrel poškodeného Z. G. drevenou palicou do pravej ruky, ktorý následne po tomto údere ustúpil späť do bytu, následne obžalovaný 1/ A. B. vošiel do chodby bytu a opätovne udrel poškodeného G. predmetnou palicou do hlavy, po čom poškodený G. spadol v chodbe bytu na zem, následne do chodby bytu vstúpil aj obžalovaný 2/ A. P., kde obaja obžalovaní poškodeného G. opakovane udierali drevenými palicami a kopali po celom tele asi dve minúty, pričom mu vulgárne nadávali, po chvíli od uvedeného konania upustili a pri odchode z bytu poškodenému G. zobrali hotovosť vo výške 150,- Eur ktorá bola voľne položená na skrinke pri vchodových dverách bytu, čím spôsobili poškodenému Z. G., škodu vo výške 150,- Eur, pričom obžalovaný A. B. sa tohto skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/1/2013 zo dňa 19.08.2013, právoplatným dňa 18.08.2013 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 5 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest v trvaní 3 roky odňatia slobody. Podľa

§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu jedného roka. Súčasne bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 20.06.2014 sp. zn. 22T/74/2014, ktorým bol obžalovaný odsúdený na trest odňatia slobody jeden rok, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu jedného roka a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na jeden rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený PC. G., nar. X.XX.XXXX, bytom A. - X., X. XXX, okres I., s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Naproti tomu bol obžalovaný A. B. spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., spáchaného v spolupáchatelstve, ktorého sa mali dopustiť spolu s A. P. tak, že po vzájomnej prechádzajúcej dohode dňa 22.1.2014 v čase okolo 12.30 hod. zaklopali na vchodové dvere bytu číslo XX na X. poschodí na sídlisku X. XXXX/XXX v Z. I., užívateľa Z. G., trvale bytom A. - X. č. XXX, okres I. a potom, ako im tento otvoril, fyzicky ho napadli, tak že najprv obžalovaný B. bez slov, vo dverách udrel poškodeného G. drevenou palicou do pravej ruky, ktorý následne po tomto údere ustúpil späť do bytu, následne obžalovaný B. vošiel do chodby bytu a opätovne udrel poškodeného G. predmetnou palicou do hlavy, po čom poškodený G. spadol v chodbe bytu na zem, následne do chodby bytu vstúpil aj obžalovaný 2/ A. P., kde obaja obžalovaní poškodeného G. opakovane udierali drevenými palicami a kopali po celom tele asi dve minúty, pričom mu vulgárne nadávali a po chvíli upustili od uvedeného konania, čím poškodenému G. spôsobili mnohopočetné pomliaždenia hlavy s tvorbou podliatin hlavy, pričom podliatiny boli prítomné na predmetnom okraji úponu ľavej ušnice, pred úponom ľavej ušnice, nad úponom ľavej ušnice v oblasti čela, v pravej spánkovej krajine, tržnú ranu nepravidelného tvaru v dĺžke približne X cm, v pravej temennozáchlavovej krajine, škabance a odreniny na temene hlavy na ľavom pleci, na ľavom predlaktí, pomliaždenie a povrchové odreniny chrbta pravej ruky, čiastočne strhnutie nechta palca pravej ruky, s dobou práceneschopnosti v trvaní 8-10 dní, pričom uvedené zranenia poškodeného G. obmedzovali v bežnom spôsobe života po celú dobu trvania práceneschopnosti a to bolestivosťou a obmedzovaním v bežných úkonoch v používaní pravej ruky, podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry. Odvolanie bolo podané do výroku, ktorým samosudca okresného súdu obžalovaných podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil pre spolupáchatelstvo prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. Podľa názoru prokurátorky, súd v tomto smere pochybil, pretože aj keď z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynuli nové skutočnosti, pre ktoré nebolo možné obžalovaných uznať vinných zo spolupáchatelstva prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., samosudca mal túto právnu kvalifikáciu zo skutku len vypustiť, pretože v tomto prípade ide o jednočinný súbeh tohto trestného činu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom a s prečinom krádeže spolupáchatelstvom, za ktoré boli obžalovaní napadnutým rozsudkom odsúdení. Žiadala preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil výrok napadnutého rozsudku vo výroku o treste u oboch obžalovaných a aby bez toho, aby boli oslobodení spod obžaloby pre spolupáchatelstvo z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., im boli opätovne uložené tresty tak ako boli tieto uložené napadnutým rozsudkom.

Na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku a po poučení o opravných prostriedkoch podal proti výroku o vine a treste odvolanie aj obžalovaný A. B.. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že skutku pod bodom 1) voči poškodenému Z. G. sa spoločne s A. P. nedopustili, nevníkli do jeho bytu, fyzicky ho nenapadli a taktiež mu nezobrali 150 € v hotovosti, ktoré boli údajne položené na skrinke pri vchodových dverách. Obžalovaný nepopiera, že poškodeného navštívili, pretože A. P. mal voči nemu dlh vo výške 150 € a chcel si s ním dohodnúť splátkový kalendár. Na sídlisko ich doviezol svedok L., ktorý by musel vidieť, či majú nejaké tyče, ktorými mali poškodeného napadnúť, pri sebe. Tieto by musel vidieť aj svedok A. D., ktorý z bytovky vychádzal a stretol ich. Keď im poškodený otvoril dvere, tohto sa iba spýtali, či nemôže splácať dlh po 15 €, a to v priebehu 10 mesiacov, na čo poškodený s tým nesúhlasil a upozornil ich, že dlh je už 500 € a zatvoril pred nimi dvere. Zdržali sa u neho možno do dvoch minút a poškodený ich krivo obvinil a klame. Skutočnosť, že poškodený klame a je nevierohodnou osobou, potvrdil aj znalec Z. W. L., podľa ktorého výpovede poškodeného vyznievajú kontraproduktívne a absurdne voči podanému trestnému oznámeniu, obaja obvinení mu boli úplne ľahostajní, nespolupracovali, obkecávali a celú problematiku jeho napadnutia len odtláčali a

vytláčať od jeho osoby, čo poukazuje na iný maskovaný a postranný motív. Vzťah medzi poškodeným a obžalovanými znalec vyhodnotil ako zavádzajúci so sklonom k situačnému klamstvu. V odvolaní ďalej poukazoval na to, že na mieste činu neboli zaistené daktyloskopické a biologické stopy, ktoré by nasvedčovali prítomnosť obžalovaného na mieste činu. Ak by ho boli zbili, museli by sa tam nájsť ich stopy. Do bytu poškodeného ani nevtrhli. Ďalšie pochybnosti podľa jeho názoru sú v časových súvislostiach spáchania skutku, keď oni skutočne sa zdržali u poškodeného maximálne dve minúty, čo môže potvrdiť svedok L. a poškodený oznámil svoje napadnutie svedkom D. a D. až okolo 12.30 hod. Nie je teda vylúčené, že poškodený mohol byť napadnutý inými osobami. Ďalšie pochybnosti v prípade spočívajú v tom, že pri ošetrovaní lekárkou poškodený uviedol, že sa pobil a že bol napadnutý známou osobou. Podľa jeho názoru mal súd jednoznačne postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného a jeho spod obžaloby oslobodiť. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátorky. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania prokurátorky okresnej prokuratúry, týmto musel odvolací súd prisvedčiť. Ak z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynuli nové skutočnosti, pre ktoré nebolo možné obžalovaných uznať vinných v rámci skutku aj zo spolupáchateľstva prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., samosudca mal túto právnu kvalifikáciu zo skutku len vypustiť, pretože v tomto prípade bol žalovaný jednočinný súbeh tohto trestného činu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom a s prečinom krádeže spolupáchateľstvom, za ktoré bol obžalovaný napadnutým rozsudkom uznaný vinným a odsúdený. Nešlo teda o samostatný skutok v rámci konania obžalovaných, kedy by takýto postup bol namieste. Toto pochybenie súdu prvého stupňa odvolací súd napravil tak, že uvedený samostatný oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému A. B. podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. iba zrušil, bez toho aby bolo vo veci potrebné nové rozhodnutie.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky obžalovaného A. B. nepovažoval za dôvodné.

Je nepochybné, že obaja obžalovaní dňa 22.01.2014 poškodeného G. v obedňajších hodinách navštívili. Na miesto ich priviezol svedok L., pričom tento uviedol, že nevidel u obžalovaných žiadne predmety, ktoré by boli spôsobilé k útoku na poškodeného, tak ako to tento uvádzal vo svojej výpovedi - teda nejaké drevené tyče o dĺžke asi 50 cm. Podľa názoru odvolacieho súdu však výpoveď tohto svedka je potrebné brať s určitou rezervou, pretože vo svojej svedeckej výpovedi sa už nezmieňuje o okolnostiach, ktoré vyplynuli zo záznamu o výjazde spracovaného príslušníkom PZ ppor. A. G. na č.l. XXX trestného spisu. Vyťažovaním dôverníckej siete po skutku bolo totiž zistené, že L. skutočne na miesto činu aj z miesta činu vozil oboch obžalovaných, avšak mal si všimnúť, že B. po príchode do auta mal poranenú ruku a vtedy si domyslel, že isto urobil nejakú blbosť, ale radšej sa na nič nepýtal. Z úradného záznamu príslušníkov PZ U. O. D. a ppráp. A. S. na č.l. 155 zo dňa 22.01.2014 vyplynulo, že títo po zistení majiteľa vozidla, ktorým obžalovaní mali byť na mieste činu a následnej návšteve O. L. v mieste jeho trvalého bydliska, tento poprel, že by bol v meste Považská Bystrica a až po podrobnejšom vyťažovaní príslušníkmi PZ doznal, že bol zaviezť kamaráta, avšak odmietol uviesť meno, ako aj ďalšiu komunikáciu s nimi.

Na druhej strane skutočnosť, že poškodený G. pri vypracovávaní znaleckého posudku ohľadne jeho dôveryhodnosti, resp. vierohodnosti jeho výpovede znalcom Z.. W. L. nespolicoval, čo znalec vyhodnotil negatívne, nemôže viesť do prípadu také pochybnosti, vzhľadom na ostatnú dôkaznú situáciu, ktoré by mohli obžalovaného z trestnej činnosti vyvinieť. Nie je to prvý prípad v trestnom konaní, keď poškodený sa k obdobným vyšetreniam svojej osoby staval odmietavo a bral to ako neodôvodnený zásah do svojich práv.

Pokiaľ obhajoba namietala ďalšiu pochybnosť spočívajúcu v tom, že poškodený pred ošetrojúcou lekárkou v rámci ošetrovania uviedol, že sa pobil, resp. že bol napadnutý známou osobou - teda jednou osobou, ani túto skutočnosť odvolací súd nepovažoval za podstatnú v rámci spochybnenia skutku. Je potrebné uviesť, že poškodený už po 13. hodine po príchode výjazdu príslušníkov PZ na miesto činu hneď uviedol, že bol fyzicky napadnutý A. B. a A. P.. Pokiaľ teda po 16. hodine pri ošetrovaní pred lekárkou neuviedol podrobne okolnosti skutku, resp. páchatel'ov, tento nedostatok nie je takého charakteru, aby podstatne spochybňoval jeho tvrdenia.

Vzhľadom na dokumentáciu z miesta činu je nepochybné, že poškodený Z. G. bol napadnutý vo svojom byte, pretože z fotodokumentácie nie je preukázané nejakými krvnými a inými stopami, že by bol napadnutý na chodbe domu. Všetky krvné stopy sa nachádzajú iba v chodbe jeho bytu. Jeho tvrdeniu, že bol bitý drevenými tyčami o rozmeroch asi 50 cm nasvedčuje aj charakter zranení, vyplývajúci nielen zo zdravotnej dokumentácie, ale aj z fotodokumentácie týchto zranení na tele poškodeného. V tomto smere jeho tvrdenie, že bol takýmto spôsobom napadnutý páchatel'mi vo svojom byte, zadováženej dokumentácii jednoznačne zodpovedá. Svedok D. ale ani obaja obžalovaní nepotvrdzujú pohyb iných osôb v priestoroch obytného domu v kritickej dobe. Ani námietky obžalovaného spočívajúce v tom, že nikto u nich nevidel nejaké predmety, nemôžu uvedenú dôkaznú situáciu spochybnieť. Drevené tyče či palice o dĺžke 50 cm, ktorými mal byť poškodený podľa jeho tvrdenia bitý sa dajú ľahko skryť v oblečení. Všetky zistené a preukázané skutočnosti časovo do seba tak zapadajú, že ani odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že násilni voči poškodenému sa musel dopustiť jedine obžalovaný spolu s ďalšou osobou, tak ako to poškodený od počiatku tvrdí. V tomto smere skutočne nemal odvolací súd žiadny priestor pre aplikáciu zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ tak, ako sa tento toho domáhal podaným odvolaním a pokiaľ sa týka uznania viny nepovažoval preto jeho odvolanie za dôvodné.

Ani v postupe súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému nezistil odvolací súd žiadne pochybenie a stotožnil sa so závermi súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Pri ukladaní trestu podľa § 194 ods. 2 Tr. por., kde je trestná sadzba vo výmere jedného až päť rokov, bolo potrebné dolnú hranicu trestnej sadzby zvýšiť o jednu tretinu podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., pretože u obžalovaného prevyšovali priťažujúce okolnosti, čím sa spodná hranica trestnej sadzby zvýšila na 28 mesiacov. Obžalovanému bol teda uložený trest nad spodnou hranicou trestnej sadzby, ktorý trest bol ukladaný ako súhrnný vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 20.06.2014 sp. zn. 22T/74/2014, na trest odňatia slobody jeden rok, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu jedného roka a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na jeden rok. Aj zaradenie obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniam Trestného zákona, konkrétne § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Napokon odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvého stupňa ani pokiaľ ide o výrok o náhrade škody a vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov rozhodol vo veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.